

да гърми изъ топове и пушки. Отъ лудешкия штурмъ той се отрекълъ, защото виждалъ, че нѣма никаква полза; той прѣдпочелъ да захване добри позиции, да се укрѣпи на тѣхъ и така да дѣйствува постепенно, но здраво. Русската артиллерия не могла да отговаря на толкозъ чести гърмежи, по тѣзи проста причина, че нѣмала достатъчно снаряди, а по-рано отъ 12 августа не можало да се очаква пристиганъето имъ. Вечерта рускитѣ войски се заловили да поправяйтъ своитѣ ложементи и батареи, подъ силния огънь на неприятеля, който цѣла нощъ не прѣставалъ да гърми.

На 11 августа, прѣди да се разсѣмне, неприятельтъ поченжалъ да гърми изъ топове не само отъ старитѣ си батареи (на Малки Бердекъ съ 10 топа), а и отъ нова батарея, която била настанена на голата рѣтлина съ 12 топа. Турцитѣ открили огънь отъ фронта, и отъ двата флангове. Задъ чиличаната русска батарея се намѣрвалъ малъкъ резервъ, върху който се посипалъ градъ снаряди; за да не пострада трѣбвало да се окопае; рускитѣ топове можали да отговарятъ само въ крайни случаи, три чиличани топове били подбити.

Отъ 7 часа сутринята прѣзъ цѣлия день турцитѣ нападали и на лѣвия флангъ, гдѣто били втора, третя и пета дружини и 2 роти отъ първа и четвърта. Но българското опълчение храбро пазило своитѣ позиции. Въ същото врѣме неприятельтъ съ 16 табура четири пѣти се опитвалъ да нападне рускитѣ ложементи и при чиличаната батарея, но и тукъ билъ отблъснатъ съ голѣми загуби.

Въ това врѣме най-важенъ бой ставалъ на дѣсния флангъ, гдѣто билъ полковникъ Липинскій. Него день турцитѣ обърнали тукъ най-голѣмо внимание; табури слѣдъ табури отивали на подкрѣпление къмъ това мѣсто. По едно врѣме всичката позиция околорѣстъ била нападната отъ неприятеля. Числото на защитницитѣ се